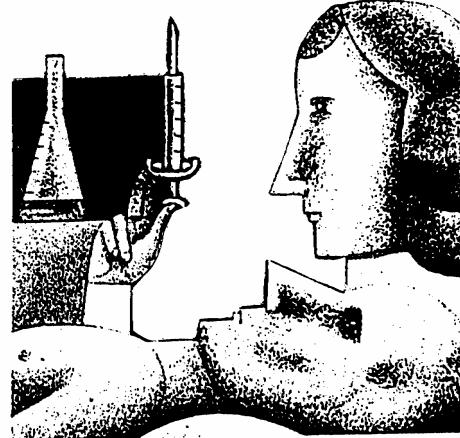

ترجمه: دکتر مصطفی تقوی

کارشناس امور دارو

کنترل هزینه‌های درمان و اثر آن بر سود دارو

آنان از قانونگذاری می‌پرهیزند. هفت شرکت بزرگ که $\frac{1}{3}$ تولید داروهای ایالات متحده را عهده دارند گفته‌اند که خود داوطلبانه افزایش قیمت را در محدوده تورم حفظ خواهند کرد.

زنگیره کامل

مسئله این است که سازندگان دارو به جریان نقدی قدرتمندی در حمایت از برنامه‌های توسعه و تحقیق که در سال جاری به ۱۲ میلیارد دلار می‌رسد، نیازمندند، و قیمت متعادل غالباً کلید حل معماست. اگر قیمت داروها محدود شود، شرکتها بدون طیف وسیعی از فرآورده‌ها و یا جریانی از کامیابی‌ها دچار مشکل خواهند شد. بیشتر تحلیلگران امروز عقیده دارند که متوسط هزینه‌های توسعه و معرفی یک داروی جدید در حدود ۲۷۵ میلیون دلار است و تنها ۳ دارو از ده قلم دارو قادرند که سرمایه‌گذاری خود را بازیابی نمایند. با این وجود بحران در صنعت آنچنان که می‌نماید نیست. سازمان غذائی و دارویی امریکا (FDA) هم اکنون درخواست وسیعی در پیش‌رو دارد و ۳۵ داروی جدید در سال جاری تائید خواهد شد. با توشیح قانون

بال بلندپروازیهای صنایع دارویی امریکا در سال جاری چیده خواهد شد. شرکتهای دارویی امریکائی هنوز پیشگام توسعه و تحقیق و بازار هستند لکن آنان تدریجاً فشار وارد هستند بر منافع خود از رهگذر سلب حمایت از حق اختراع چند داروی اساسی را احساس می‌کنند. فشار بر قیمت‌ها نیز با شروع به کار رئیس جمهور جدید و ستیز علیه افزایش هزینه‌های درمان در راه است. تحلیلگران پیش‌بینی می‌کنند که حاشیه سود پس از کسر مالیات ۱۳ درصد - یک درصد کمتر از سال گذشته و ۶ درصد کمتر از ۱۹۹۱ خواهد بود که با افزایش فروش به $82/5$ میلیارد دلار خواهد رسید.

معمولًاً شرکتهای دارویی فشار بر سود خود را بدلیل هزینه‌های بازاریابی داروهای جدید و یا هزینه‌های توسعه داروهای جدید احساس می‌کنند. لکن امسال وضع کمی فرق می‌کند. کنگره ممکنست، لغو معافیت مالیاتی تولید دارو در پرتویریکو را مجددًا تصویب کند. همچنین در واشنگتن از کاهش قیمت دارو برای خریداران بزرگ گفتگو می‌شود. سازندگان دارو اظهار می‌دارند که فرآورده‌های آنان تنها ۵ سنت از هر دلار هزینه‌های درمان را دربردارد با این وجود

■ معمولاً شرکتهای داروئی فشار بر سود خود را بدلیل هزینه‌های بازاریابی داروهای جدید و یا هزینه‌های توسعه داروهای جدید احساس می‌کنند.

کارخانه‌های بزرگ امریکائی با کاستن از نیروی کار خود به میزان ۶ درصد، ۲۰۰ نفر از کارکنان خود کاست. در اوخر ۱۹۹۲ کارخانه دیگری در خلال یک دهه برای اولین بار به ترخیص کارکنان خود دست زد، از آنجاکه این امر بیشتر مشمول کارکنان اداری و بازاریابی می‌شود، بنظر می‌رسد کوچک کردن، نام زینتهای برای این اقدام باشد. یکی از تحلیلگران امریکائی می‌گوید: با کاهش تعداد نفرات و همکاریهای بازاریابی می‌توان افزایش درآمد و ارتقاء کارآئی را تجربه کرد. حتی حریم قدسی پژوهش در صنعت نیز مورد ارزیابی قرار گرفته است. در صورتی که در این کاهش زیاده‌روی شود توسعه دارویی رنجور خواهد شد. لکن بسیاری از مدیران عقیده دارند که این کاهش هزینه در کمال اختیاط انجام می‌شود. معاون دانشکده مدیریت داشنگاه Rutger در نیوجرسی می‌گوید: «هنوز چیزهای نگران کننده‌ای در افق بچشم می‌آید.» تحلیل اخیر وی برای ایالت نیوجرسی (که ۲۵ درصد داروی امریکا در آن جا تولید می‌شود) او را خوشین کرده است. وی اعتقاد دارد که در اواسط دهه جاری تولیدکنندگان دارو خود را با قیمت‌های پائین‌تر تطبیق داده و بعد از آن حاشیه فزاینده را بار دیگر تحصیل خواهند نمود. در صورتیکه این تحلیل صحیح باشد صنایع داروئی بزودی به پرتحرک‌ترین صنعت ایالات متحده تبدیل خواهد شد.

ماخذ: Cutaia J.H. Business Week Jan 11,93: 52

تازه در اکتبر ۱۹۹۲ ارائه دارو به بازار سرعت بیشتری یافت. از سال ۱۹۹۴ FDA با دریافت حق‌الزحمه کارانه گرانتر برای درخواست ثبت دارو بر تعداد برسی کنندگان خود افزوده و نظام اطلاعاتی خویش را به هنگام خواهد نمود. این امر به کاهش زمان مورد نیاز برای آزمون کارآئی و سلامت دارو از ۳۲ ماه کنونی به ۱۲ ماه در سال ۱۹۹۷ خواهد انجامید. برای داروهایی که علیه AIDS و سرطان بکار می‌آیند این زمان به نصف یعنی ۶ ماه تقلیل خواهد یافت. این

■ بیشتر تحلیلگران امروز عقیده دارند که متوسط هزینه‌های توسعه و معرفی یک داروی جدید در حدود ۲۷۵ میلیون دلار است و تنها ۳ دارو از ده قلم دارو قادرند که سرمایه‌گذاری خود را بازاریابی نمایند.

تغییرات ۶۵ میلیون دلار به درآمد هر دارو خواهد افزاود. سرعت تائید بمعنی این است که دارو بیشتر از ۱۷ سال در پوشش حمایت قانون اختصار (Patent) قرار خواهد گرفت. هنوز هم این تغییر به حذف همه فشارها از دوش قیمت منجر خواهد شد. امروز بعضی کارخانه‌های امریکائی با ایجاد شرکت‌های جانبی واحد داروئی ژنریک ایجاد نموده‌اند تا داروهایی را که زمان «حق اختصار» آنها منقضی می‌گردد ارائه نمایند.

نگرانی
شرکتهای داروئی بزرگ استراتژیهای دیگری را تجربه می‌نمایند که یکی از آنها فروش بخش‌های غیرداروئی کم سود است.

با اندیشه به دورانی سخت، سازنده‌گان دارو دست به کاهش هزینه‌ها نیز زده‌اند. در سال جاری یکی از